

Leijshuisen 10 April '45

Beste Jack.

U brief van 29 Maart heb ik ontvangen, waarvoor mijn hartelijken dank. Ik vind 't fijn nog iets van u te horen, wat zijn jullie ver weg.

Van mijn man heb ik nog steeds niets gehoord, wat duurt 't toch lang, houden ze nog niet vrij zijn, als ze maar niet verder Duitschland in zijn. Ik ben ook nog niet naar Moeder kunnen gaan, de Maas is nog niet vrij voor iedereen.

Met de Paaschdagen kwam heel over-
wacht mijn jongste broer, wat was ik blij hem te zien en te horen hoe 't thuis was. Ze maakten 't allen zeer goed.

Alleen hadden de Maffen de cholera
laten springen. Hij kon over vanwege
de voedselvoorziening.

Sinds jullie weg zijn, zijn er geen
soldaten meer geweest, en ben ik een
tijdje alleen geweest, maar dat valt niet
mee. Ik piekerden den helen dag, nu
heb ik Hilda hier, wie Hilda is, zal
Johnij en Jimmij u wel vertellen.

Ik denk nog dikwijls aan jullie en
ik hoop ook, als eenmaal den oorlog
is afgelopen, we ons allen zullen
weerbien. Ja t was fijn als we naar
Engeland konden komen, doch dit zal
nog wel een tijdje duren.

Ik wou dat jullie nu eens hier konden
kijken, den tuin is een waar Paradijs, nu
de vruchtbomen in vollen bloei staan.

Wat is de Lente toch mooi, jammer
dat ik niet altijd zo'n schoonen
tijd is, vindt je ook niet!

Verder wensch ik u de allerbeste
en vele groeten aan Johny en Jimmij

tot spoedig weer zins

Gegroet
Alice
